

guleringen. — Bemeldte Eiendom, hvortil der kun er et meget ringe Jordtilliggende, bestaar af en Vand og en Bindmølle og ligger lige paa Grændsen. Til Møllen, der er en Arveforpagtningseiendom fra 1845, hørte tidligere et Tvangsdistrikt, bestaaende af Heils og noget af Veistrup Sogn, og med Hensyn hertil blev, da Møllevangen ved provisorisk Forordning 21de November 1852 og Forordningen 6te Februar 1854 ophævedes i Slesvig, den aarlige Kanon, der svarede til Statskassen, nedsat fra 83 Rd. 19 Sk. til 46 Rd. 38 Sk. Ved Grændsereguleringen gik et stort Distrikt, der hidtil havde søgt Møllen, tabt for denne, og Indførelsen af den danske Lovgivning i den øvrige Del af det tidligere Distrikt ved Lov af 16de Februar 1866 medførte, at der i en Afstand af en halv Mil fra Møllen blev anlagt en ny Beirsmølle, hvorved Sogningen til Kjær Mølle yderligere formindskedes. Da det forekommer Udvalgets Flertal, at Omstændighederne tale for paa en eller anden Maade at yde Andrageren nogen Hjælp, skal man anbefale Henviisning af dette Andragende til Finantsministeren.

15. Eieren af Binderup Mølle, Bjert Sogn, N. C. Barkentin har fremsendt et lignende Andragende som det under Nr. 14 omhandlede, men støtter dette Andragende udelukkende paa, at Lov af 16de Febr. 1866 i de i Kongeriget inkorporerede tidligere slesvigiske Districter lod den danske Næringslovgivning træde i Kraft allerede et Aar efter, medens i Kongeriget Loven af 14de April 1852 først havde frigitet Mølleneringen efter 10 Aars Forløb. — Denne Mølle var i Aaret 1844 givet i Arveforpagtning for en aarlig Kanon af 350 Rd., der i Anledning af Møllevangens Ophævelse i Slesvig i Aarene 1852—1854 blev nedsat til 243 Rd. 31 Sk., der endnu som en Del af Kjøbesummen hviler paa Eiendommen, efterat i Aaret 1865 Arveforpagtningsforholdet er blevet afløst ved Indbetaling af et Beløb af 288 Rd. 48 Sk. Til Eiendommen hører kun et Jordtilliggende af cirka 4 Tønder Land, og den Mulighed lader sig derfor neppe benegte, at Indførelsen af den danske Næringslovgivning kan have medført et føleligt Tab for Eieren; men Udvalget finder det dog betænkeligt af denne Grund at anbefale Andragendet. Saafremt det derimod, hvad der er Grund til at antage, forholder sig rigtigt, som i Andragendet anført, at Loven af 16de Februar 1866 ogsaa har for Andrageren medført en Forhøielse af Bygningsskatten, synes Willighed at tale for, at der tilstaas ham nogen Lempelse, og forsaavidt skal derfor et Mindretal i Udvalget foreslaa at henwise Andragendet til Finantsministeren.

16. Eieren af Sønderflov Mølle, i Folding Sogn, Peter Sørensen Møller, der alt tidligere, i Anledning af det Tab, han har lidt ved Grændsereguleringen, af Statskassen har erholdt et Laan af 4,200 Rd., andrager om et yderligere Laan af 10,800 Rd., altsaa af ialt 15,000 Rd., paa 2den Prioritet næstefter 3000 Rd. eller et samlet 1ste Prioritetslaan af 18,000 Rd. Til Eiendommen, der i 1857 er kjøbt for 20,500 Rd., hører foruden en velindrettet Vandmølle med tilstrækkelig Vandkraft, et Jordareal af cirka 70 Tønder Land, der staar for cirka 5 Tønder Hartkorn; den samlede Eiendom er i forrige Aar vurderet til en Værdi i Handel og Vandel af 34,000 Rd., hvorhos det bemærkes i Vurderingsforretningen, at denne Værdi betydelig vil blive forøget, naar Sønderflov Søbjerg Banen er bleven anlagt. Udvalget kan ikke anbefale dette Andragende.

17. Eieren af Dørup Mølle, Standerborg Amt, S. Sørensen angiver at have lidt et betydeligt Tab ved Møllernæringsens Frigivelse, idet en stor Mængde Møller i de senere Aar ere blevene anlagte rundt omkring i det Distrikt, der tidligere søgte Dørup Mølle. Han andrager derfor om Erstatning for dette Tab eller et Laan af 10,000 Rd.;